

Agnieszka Pilarska

Dostęp do sieci gazowej i jej stan w gminach miejsko-wiejskich południowej części województwa kujawsko-pomorskiego

Acta Scientiarum Polonorum. Administratio Locorum 13/4, 37-46

2014

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

DOSTĘP DO SIECI GAZOWEJ I JEJ STAN W GMINACH MIEJSKO-WIEJSKICH POŁUDNIOWEJ CZĘŚCI WOJEWÓDZTWA KUJAWSKO-POMORSKIEGO

Agnieszka Pilarska

Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu

Streszczenie. W artykule przedstawiono analizę możliwości zaspokojenia potrzeb w zakresie dostępu do sieci gazowej, przez gminy miejsko-wiejskie południowej części województwa kujawsko-pomorskiego, w kontekście wydawania decyzji o warunkach zabudowy, w latach 2009–2012. Pośrednio natomiast określono stan sieci gazowej na badanym obszarze, w kontekście różnic między miastami a obszarami wiejskimi, w latach 2003–2012. W wyniku przeprowadzonej analizy stwierdzono, iż optymalna relacja na linii liczba wydanych decyzji o warunkach zabudowy a dostęp do sieci gazowej, występuje w gminach: Brześć Kujawski, Pakość i Janikowo.

Słowa kluczowe: decyzja o warunkach zabudowy, planowanie przestrzenne, sieć gazowa

WSTĘP

W Polsce, nierówności w dostępie do sieci gazowej, wynikają m.in. z faktu, iż w ostatnich dwóch dekadach skupiono się na priorytecie inwestycyjnym jakim była budowa infrastruktury wodno-kanalizacyjnej. Należy przypomnieć również, iż na początku XX wieku, priorytetem tym było upowszechnienie dostępu do sieci elektroenergetycznej.

Nierówności w dostępie do sieci gazowej nabierają szczególnej rangi w świetle zapisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. [Dz.U. 2003, nr 80, poz. 717 z późn. zm.]. Art. 61, ust. 1 tejże ustawy, wymienia pięć warunków koniecznych, które muszą być spełnione łącznie, do wydania decyzji o warunkach zabudowy. Wśród tych warunków znajduje się, również ten dotyczący sieci uzbrojenia terenu: „istniejące lub projektowane uzbrojenie terenu [...], jest wystarczające dla zamierzenia budowlanego” [ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z 2003 r.]. Warunek, ten nie podaje o jakie rodzaje sieci chodzi. W świetle tego ogólnego

Adres do korespondencji – Corresponding author: Agnieszka Pilarska, Wydział Nauki o Ziemi, Katedra Geomatyki i Kartografii, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, ul. Lwowska 1, 87-100 Toruń, e-mail: apilarska@doktorant.umk.pl

zapisu, sformułowanie, użyte w art. 52 ust. 2 pkt 2 lit. a, (dotyczącego struktury wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz decyzji o warunkach zabudowy), „określenie zapotrzebowania na wodę, energię oraz sposobu odprowadzania lub oczyszczania ścieków, a także innych potrzeb w zakresie infrastruktury technicznej, a w razie potrzeby również sposobu unieszkodliwiania odpadów” [ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z 2003 r.], może budzić liczne zapytania osoby, starającej się o wydanie decyzji, m.in. o sieć gazową. W świetle powyżej scharakteryzowanej sytuacji, jawi się istota niniejszego artykułu.

Głównym celem pracy jest analiza potencjału, gmin miejsko-wiejskich południowej części województwa kujawsko-pomorskiego, zaspokojenia potrzeb w zakresie dostępności do sieci gazowej, przyszłej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, opartej o wydawane decyzje o warunkach zabudowy. Pośrednim celem jest analiza stanu sieci gazowej na badanym obszarze, w kontekście różnic między miastami a obszarami wiejskimi. W kontekście stanu sieci gazowej, analizą objęto lata 2003–2012, natomiast liczbę decyzji o warunkach zabudowy przeanalizowano dla lat 2009–2012.

PRZEGLĄD LITERATURY

Na wstępie niniejszego artykułu przytoczono zapisy ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. 2003, nr 80, poz. 717 z późn. zm.), w których posłużono się pojęciem uzbrojenia terenu oraz infrastruktury technicznej. Zgodnie z art. 2 pkt 11 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne z dnia 17 maja 1989 r. (Dz.U. 1989, nr 30, poz. 163 z późn. zm.), sieci uzbrojenia terenu to „wszelkiego rodzaju nadziemne, naziemne i podziemne przewody i urządzenia: wodociągowe, kanalizacyjne, gazowe, ciepłownicze, telekomunikacyjne, elektroenergetyczne i inne, z wyłączeniem urządzeń melioracji szczegółowych, a także podziemne budowle, jak: tunele, przejścia, parkingi, zbiorniki itp.” [ustawa Prawo geodezyjne i kartograficzne z 1989 r.]. Infrastrukturę techniczną interpretuje się natomiast w świetle zapisów art. 143 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami z dnia 21 sierpnia 1997 r. (Dz.U. 1997, nr 115, poz. 741 z późn. zm.), gdzie „przez budowę urządzeń infrastruktury technicznej rozumie się budowę drogi oraz wybudowanie pod ziemią, na ziemi albo nad ziemią przewodów lub urządzeń wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłowniczych, elektrycznych, gazowych i telekomunikacyjnych” [ustawa o gospodarce nieruchomościami z 1997 r.]. Jak wynika z przytoczonych zapisów, infrastruktura techniczna jest pojęciem szerszym.

Funkcjonowanie dwóch pojęć: sieci uzbrojenia terenu oraz infrastruktury technicznej powoduje, iż problematyką szeroko rozumianej infrastruktury zajmują się specjaliści zarówno w dziedzinie nauk technicznych, nauk o Ziemi, czy też nauk ekonomicznych.

Jednakże istotne zagadnienia z punktu widzenia problematyki niniejszego artykułu, poruszane są przez specjalistów w zakresie nauk o Ziemi i nauk ekonomicznych. W odniesieniu do obszaru Polski, analizy infrastruktury technicznej (oraz poszczególnych jej elementów), w ramach opracowań, dotyczących obszarów wiejskich, dokonywali m.in. Gałązka [1999], Czerna-Grykiel [2002], Woźniak [2002], Bański [2008], Kłós [2011]. W szczególności należy wskazać na kompleksowe opracowanie pt. *Przestrzenne zago-*

spodarowanie Polski na początku XXI wieku [Węclawowicz i in. 2006], w którym w jednym z podrozdziałów dokonano analizy zróżnicowania przestrzennego infrastruktury technicznej. Ujęcie regionalne, reprezentują liczne opracowania, m.in. dla obszaru Śląska – Kwapisz [2002] oraz Wielkopolski – Dolata i Łuczka-Bakuła [2005].

Zagadnienia w zakresie infrastruktury technicznej, dla obszaru województwa kujawsko-pomorskiego, były poruszane przede wszystkim przez geografów społeczno-ekonomicznych z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika. Piszczek i Kubiak-Wójcicka [2009] odnieśli się w swoich badaniach do obszarów wiejskich powiatów nakielskiego i sępoleńskiego, natomiast Jezierska-Thöle [2010], analizowała wpływ infrastruktury na rozwój przedsiębiorczości na terenach wiejskich (analiza na przykładzie województwa kujawsko-pomorskiego i pomorskiego). W szczególności dla obszaru województwa kujawsko-pomorskiego, należy wskazać publikacje Piszczka i Biczowskiego [2010 i 2013], które również w zakresie infrastruktury technicznej odnosiły się do obszarów chronionych oraz próby znalezienia współzależności pomiędzy potencjałem gospodarczym i infrastrukturą techniczną na terenach wiejskich. Należy podkreślić, iż oprócz wymienionych w powyższym akapicie, najważniejszych publikacji dla obszaru województwa kujawsko-pomorskiego, w ośrodku toruńskim, publikowano również opracowania dotyczące m.in. pozostałych powiatów, czy też parków krajobrazowych.

Na podstawie analizy literatury przedmiotu, dla obszaru kujawsko-pomorskiego, można wysunąć wniosek, iż głównie analizuje się łącznie wszystkie elementy infrastruktury technicznej.

MATERIAŁ I METODY

Do analizy wykorzystano dane Banku Danych Lokalnych, Głównego Urzędu Statystycznego (BDL GUS), udostępnionych na stronie: <http://stat.gov.pl/> [BDL GUS]. W wykorzystanej bazie BDL GUS, w kontekście wydanych decyzji o warunkach zabudowy z przeznaczeniem na zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, występuje brak danych dla gminy Chodecz, natomiast w kontekście długości sieci gazowej oraz ludności z niej korzystającej, brak danych dla obszarów wiejskich, dotyczył gmin Piotrków Kujawski, Chodecz oraz Lubień Kujawski, a dla miast, dotyczył miasta Chodecz.

Dokonano analizy współczynnika salda migracji, liczby wydanych decyzji o warunkach zabudowy z przeznaczeniem na zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, liczby czynnych przyłączy gazowych w przeliczeniu na 100 budynków mieszkalnych w podziale na gminy, w latach 2009–2012 (dodatkowo, dla salda migracji w celu przedstawienia aktualnych danych, przeanalizowano rok 2013). Ponadto w układzie gminnym oraz w podziale na miasta i obszary wiejskie, obliczono wskaźnik nasycenia siecią gazową, wyrażony w kilometrach długości sieci na 100 km² powierzchni danej jednostki administracyjnej oraz obliczono odsetek osób korzystających z sieci gazowej dla lat 2003 i 2012.

W artykule zdecydowano się na analizę lat 2003–2012, w celu określenia stanu sieci gazowej na badanym obszarze oraz przedstawienia możliwych zmian, poprzez porównanie dwóch kartogramów. Dla roku 2013 nie opublikowano jeszcze danych w BDL GUS, w zakresie elementów sieci gazowej. Dla decyzji o warunkach zabudowy, udostępnianie

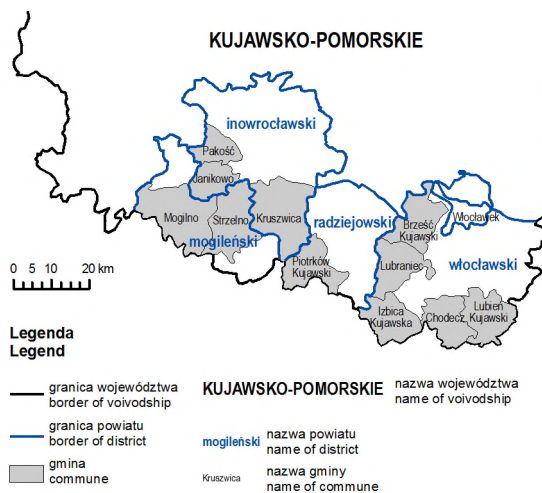
są dane za lata 2009–2012. Analiza zakresu lat, umożliwiła określenie polityki danej gminy w zakresie wydawania decyzji o warunkach zabudowy.

Wykorzystano dwie metody z grup metod prezentacji kartograficznej i wspomaganie badań: kartogramu prostego i kartodiagramu słupkowego. Na podstawie powyższych metod, przedstawiono zmienność przestrzenną i czasową wydanych decyzji o warunkach zabudowy oraz wybranych parametrów rozwoju sieci gazowej.

Analiza współczynnika salda migracji ma na celu określenie, czy dla badanego obszaru, liczba wydawanych decyzji o warunkach zabudowy, może wynikać m.in. właśnie z znaczącego napływu ludności na ten obszar. Jednakże jest to wyłącznie zarys, ponieważ dla szczegółowej analizy, należałoby ustalić pochodzenie osób ubiegających się o wydanie decyzji o warunkach zabudowy.

OBSZAR BADAŃ

Do analizy wybrano gminy miejsko-wiejskie południowej części województwa kujawsko-pomorskiego (rys. 1). Wyboru województwa dokonano na podstawie analizy liczby wydanych decyzji o warunkach zabudowy w latach 2009–2012 (dane BDL GUS). W 2012 r. województwo kujawsko-pomorskie, obok województwa lubelskiego, charakteryzowało się najmniejszym spadkiem liczby wydanych decyzji ogółem oraz obok województw świętokrzyskiego i podlaskiego, najmniejszym spadkiem liczby wydanych decyzji dotyczących zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, w porównaniu z 2009 r.

Rys. 1. Obszar badań – rozmieszczenie gmin.

Fig. 1. Area of research – arranging communes.

Źródło: opracowanie własne na podstawie http://stat.gov.pl/cps/rde/xbr/bydgosz/- ASSETS_12p_01.jpg [data dostępu: 6.09.2014 r.].

Source: own study based on http://stat.gov.pl/cps/rde/xbr/bydgosz/- ASSETS_12p_01.jpg [data access: 6.09.2014 r.].

Wybór gmin miejsko-wiejskich, wynikał z faktu, iż w świetle literatury przedmiotu, obok gmin wiejskich, gminy te charakteryzują się największą liczbą wydanych decyzji o warunkach zabudowy (lata 2010–2012) [Śleszyński i in. 2014]. Ponadto wybór ten wiązał się z realizacją celu pośredniego niniejszego artykułu.

Południowa części województwa kujawsko-pomorskiego jest obszarem zróżnicowanym pod względem historycznym i geograficznym. Analizowane gminy położone są na obszarze dwóch regionów etnograficznych: Pałuk i Kujaw.

Badaniu poddano następujące gminy: Pakość, Janikowo, Kruszwica (powiat inowrocławski), Mogilno, Strzelno (powiat mogileński), Piotrków Kujawski (powiat radziejowski), Brześć Kujawski, Lubraniec, Izbica Kujawska, Chodecz, Lubień Kujawski (powiat włocławski). Zgodnie z danymi BDL GUS, łącznie obszar badań zajmuje powierzchnię 1602 km² i zamieszkiwany jest przez 127009 osób. Największą gminą analizowanego obszaru jest gmina Kruszwica (262 km²), a najmniejszą gmina Pakość (92 km²). Natomiast najludniejszą gminą jest Mogilno (25038 osób), a najmniej osób zamieszkuje Lubień Kujawski (7568 osób).

WYNIKI

W gminach miejsko-wiejskich południowej części województwa kujawsko-pomorskiego, następuje systematyczny odpływ ludności (tab. 1). Wyjątek stanowią gminy Brześć Kujawski i Lubień Kujawski. Jedynie na obszarze Brześcia Kujawskiego odnotowywano

Tabela 1. Saldo migracji w gminach miejsko-wiejskich południowej części województwa kujawsko-pomorskiego w latach 2003, 2009, 2012 i 2013

Table 1. Balance of migration in urban-rural communes of the southern part of the kujawsko-pomorskie voivodeship in years 2003, 2009, 2012 and 2013

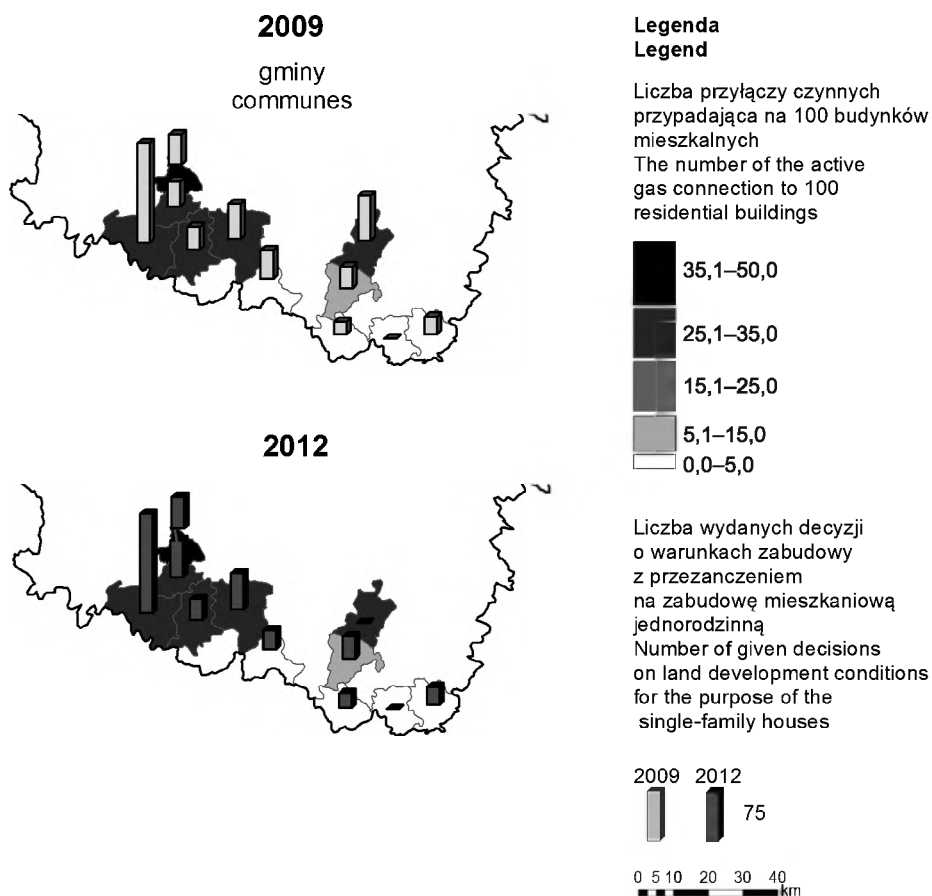
Gmina Commune	Saldo migracji na 1000 osób Balance of migration per 1000 population			
	2003	2009	2012	2013
Janikowo	1,2	-4,1	-2,9	-5,2
Kruszwica	0,8	-3,7	-0,7	-4,3
Pakość	-2,8	-0,3	-4,9	-1,8
Mogilno	-4,4	-2,2	-1,8	-2,0
Strzelno	0,1	-3,4	-1,0	-4,5
Piotrków Kujawski	-3,7	-2,6	-4,0	-2,1
Brześć Kujawski	8,7	3,7	0,1	-1,0
Chodecz	-3,7	-5,9	-2,7	-3,0
Izbica Kujawska	-4,7	-1,4	-2,1	-3,6
Lubień Kujawski	-9,3	-5,6	-1,3	0,3
Lubraniec	-8,8	-1,7	-6,6	-5,1

Źródło: dane Banku Danych Lokalnych GUS

Source: data from Bank Danych Lokalnych GUS

przez dłuższy okres czasu napływ ludności, natomiast w 2013 r. jedynie w gminie Lubień Kujawski odnotowano dodatni współczynnik salda migracji. Zgodnie z danymi przedstawionymi w tab. 1, do gmin o niekorzystnej sytuacji migracyjnej należą gmina Lubraniec i Chodecz.

Jak wynika z rysunku 2, gminami wydającym największą liczbę decyzji o warunkach zabudowy, są gminy Mogilno, Kruszwica oraz Brześć Kujawski. W roku 2009 gminy, te wydały łącznie 275 decyzji, co stanowiło ok. 53,0% ogółu wszystkich decyzji na analizowanym obszarze. W roku 2012, liczba ta wynosiła 205 decyzji (ok. 45,0% ogółu). Najmniejszą ilość decyzji wydano natomiast w gminie Lubień Kujawski i Izbica Kujawska, w 2009 roku odpowiednio 27 i 19 decyzji oraz w 2012 r., 27 i 22 decyzje.

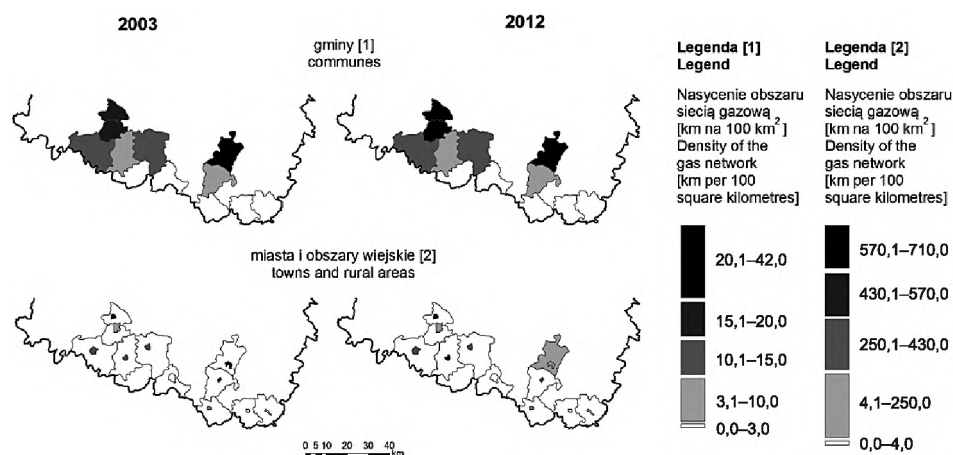

Rys. 2. Decyzje o warunkach zabudowy a czynne przyłącza gazowe w 2009 i 2012 roku
Fig. 2. Decisions on land development conditions and the active gas connection in years 2009 and 2012

Źródło: opracowanie własne na podstawie Banku Danych Lokalnych GUS
Source: own elaboration based on Bank Danych Lokalnych GUS

Jak wynika z opracowanego kartogramu i kartodiagramu, gminy o największej liczbie wydanych decyzji o warunkach zabudowy, charakteryzują się również największym współczynnikiem czynnych przyłączy gazowych. Jednakże wartość powyższego współczynnika, w porównaniu z 2009 r., w 2012 r. spadła średnio o 10 przyłączy na 100 budynków mieszkalnych. Szczególnie uwidacznia się obszar gmin przygranicznych, gdzie wartości współczynnika wahają się od 0,0 do 0,5. Zanotować należy, fakt iż wyłącznie gminy Pakość i Strzelno, na tle pozostałych gmin, charakteryzują się zrównoważoną relacją: liczba decyzji o warunkach zabudowy – liczba czynnych przyłączy gazowych.

Próbie przedstawienia różnic w rozwoju sieci gazowej pomiędzy miastami a obszarami wiejskimi, podejmują rysunek 3 oraz rysunek 4.

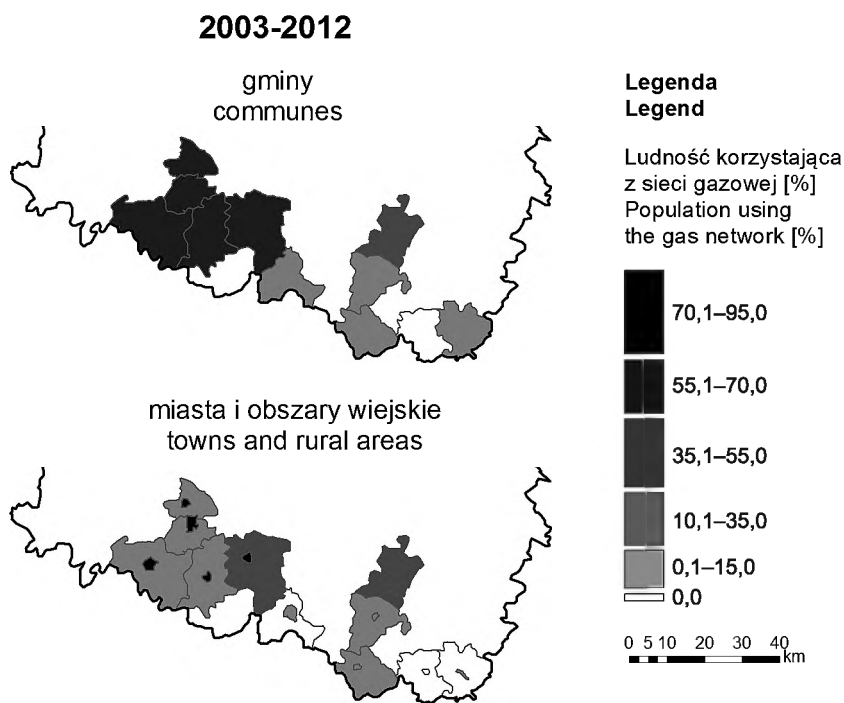
Rys. 3. Nasycenie siecią gazową w 2003 i 2012 r.

Fig. 3. Saturating with the gas network in years 2003 and 2012

Źródło: opracowanie własne na podstawie Banku Danych Lokalnych GUS

Source: own elaboration based on Bank Danych Lokalnych GUS

Jak wynika z rysunku 3 gminy Brześć Kujawski, Janikowo i Pakość, charakteryzują się najwyższą wartością nasycenia siecią gazową. W gminie Brześć Kujawski, w 2003 r., współczynnik wyniósł 37,3 km na 100 km², w gminie Pakość 19,9 km na 100 km² oraz w gminie Janikowo 19,7 km na 100 km². W 2012 r., gmina Brześć Kujawski zanotowała najwyższy wzrost analizowanego współczynnika, wynoszący 4,9 km na 100 km². Ponadto, największym nasyceniem siecią gazową charakteryzuje się miasto Pakość, natomiast obszar wiejski Brześcia Kujawskiego, z wartością nasycenia 31,4 km na 100 km², wyróżnia się wśród pozostałych obszarów wiejskich.

Rys. 4. Ludność korzystająca z sieci gazowej w 2003 i 2012 r.

Fig. 4. The population using the gas network years 2003 and 2012

Źródło: opracowanie własne na podstawie Banku Danych Lokalnych GUS

Source: own elaboration based on Bank Danych Lokalnych GUS

Rysunek nr 4, również uwidacznia różnicę w rozwoju sieci gazowej, pomiędzy miastami a obszarami wiejskim. Gminami o najwyższym odsetku ludności korzystającej z sieci gazowej są Janikowo (59,9%) i Pakość (53,2%). Zrównoważenie pomiędzy miastami a obszarami wiejskim, obserwowany jest we wschodniej części analizowanego obszaru.

PODSUMOWANIE

Na podstawie przeprowadzonego badania stwierdza się, że gminami, które posiadają potencjał zaspokojenia potrzeb w zakresie dostępności do sieci gazowej, przyszłej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, dla której wydano decyzje o warunkach zabudowy, są gminy: Brześć Kujawski, Pakość i Janikowo. Zagrożenie niezaspokojenia analizowanych potrzeb występuje gminach Lubień Kujawski i Izbica Kujawska.

Analiza liczby wydanych decyzji o warunkach zabudowy, w kontekście jakościowym, może sugerować, iż w gminach Mogilno, Kruszwica oraz Brześć Kujawski, prawdopodobnie decyzja ta zastępuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, jako instrument realizacji polityki przestrzennej. Ponadto wyłącznie w gminie Brześć Kujawski,

odnotowano przez dłuższy okres czasu napływ ludności, co może stanowić jeden z wielu czynników wpływających na liczbę wydanych w tej gminie decyzji. Jednakże potwierdzenie takiej zależności wymagałoby ustalenia pochodzenia osób ubiegających się o wydanie decyzji o warunkach zabudowy.

Na podstawie opracowanych kartogramów prostych, dotyczących nasycenia siecią gazową i odsetka ludności korzystającej z tej sieci, stwierdza się występowanie na analizowanym obszarze, różnic w rozwoju tej sieci, pomiędzy miastami a obszarami wiejskim.

PIŚMIENNICTWO

- Bański J., 2008. Współczesny rozwój obszarów wiejskich – wybrane procesy społeczne i ekonomiczne. Woda Środowisko Obszary Wiejskie, 8, 1, Wyd. IMUZ, Falenty, 7–28.
- BDL GUS – Bank Danych Lokalnych Głównego Urzędu Statystycznego: <http://stat.gov.pl/>.
- Czerna-Grykiel J., 2002. Infrastruktura na obszarach wiejskich. Prace naukowe AE we Wrocławiu, Agrobiznes, nr 941, 169–173.
- Dolata M., Luczka-Bakuła W., 2005. Stan i kierunki rozwoju infrastruktury gospodarczej obszarów wiejskich Wielkopolski. Wyd. AR, Poznań.
- Gałązka A., 1999. Zróżnicowanie społeczno-gospodarcze a rozwój infrastruktury komunalnej na obszarach wiejskich, w: Wpływ zróżnicowań regionalnych na możliwości przekształceń wsi polskiej. Red. A. Stasiak. Biuletyn KPZK PAN, z. 188, Warszawa, 13–46.
- Główny Urząd Statystyczny [online], plik graficzny podziału administracyjnego województwa kujawsko-pomorskiego: http://stat.gov.pl/cps/rde/xbr/bydgosz/- ASSETS_12p_01.jpg [data dostępu: 6.09.2014 r.].
- Jezierska-Thöle A., 2010. Zmiany poziomu rozwoju infrastruktury i jej wpływ na rozwój przedsiębiorczości na obszarach wiejskich na przykładzie województw kujawsko-pomorskiego i pomorskiego. Acta Sci. Pol. Oeconomia, Nr. 9 (3), 129–143.
- Kłos L., 2011. Stan infrastruktury wodno-kanalizacyjnej na obszarach wiejskich w Polsce a wymogi ramowej dyrektywy wodnej. Studia i Prace WNEiZ, nr 24/2011, 75–87.
- Kwapisz J., 2002. Ocena rozwoju wybranych elementów infrastruktury technicznej województwa śląskiego w latach 1995 do 2000. Inżynieria Rolnicza, Nr 3 (36), 111–120.
- Piszczek S., Biczkowski M., 2010. Infrastruktura komunalna jako element planowania i kształtowania rozwoju obszarów wiejskich ze szczególnym uwzględnieniem terenów chronionych, w: Infrastruktura i ekologia terenów wiejskich, t. 14, Komisja Technicznej Infrastruktury Wsi PAN w Krakowie, Stowarzyszenie Infrastruktura i Ekologia Terenów Wiejskich, 41–56.
- Piszczek S., Biczkowski M., 2013. Analiza współzależności potencjału gospodarczego i infrastruktury technicznej obszarów wiejskich. Wieś i Rol., nr 3 (160), 153–168.
- Piszczek S., Kubiak-Wójcicka K., 2009. Analiza wybranych elementów infrastruktury technicznej na obszarach wiejskich powiatów nakielskiego i sępoleńskiego. Roczniki Naukowe Stowarzyszenia Ekonomistów Rolnictwa i Agrobiznesu, t. XI, z. 5, Warszawa–Poznań–Olsztyn, 241–245.
- Śleszyński P., Komornicki T., Deręgowska A., Zielińska B., 2014. Analiza stanu i uwarunkowań prac planistycznych w gminach w 2012 roku, Instytut Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania PAN na zlecenie Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju, Warszawa, 32.
- Ustawa z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne. Dz.U. 1989, nr 30, poz. 163 z późn. zm.
- Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami. Dz.U. 1997, nr 115, poz. 741 z późn. zm.

- Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Dz.U. 2003, nr 80, poz. 717 z późn. zm.
- Węclawowicz G., Bański J., Degórski M., Komomicki T., Korcelli P., Śleszyński P., 2006. Przestrzenne zagospodarowanie Polski na początku XXI wieku. Monografie, 6, IGiPZ PAN, Warszawa.
- Woźniak M., 2002. Infrastruktura a zrównoważone zarządzanie obszarami wiejskimi. Inżynieria Rolnicza, Nr 3 (36), 463–471.

THE ACCESS TO THE GAS NETWORK AND ITS STATE IN URBAN-RURAL COMMUNES OF SOUTHERN PART OF THE KUJAWSKO-POMORSKIE VOIVODESHIP

Abstract. The article provides the analysis of the possibility of satisfying the needs in the access to the gas network, through urban-rural communes of the southern part of the kujawsko-pomorskie voivodeship, in the context of decision on land development conditions, in years 2009–2012. Indirectly, a state of the gas network were determined in studied area, in the context of the potential differences between towns and rural areas, in years 2003–2012. As a result of conducted analysis it was stated that optimum relation between settling-access to the gas network, is found in communes: Brześć Kujawski, Pakość and Janikowo.

Key words: decision on land development conditions, spatial planning, gas network

Zaakceptowano do druku – Accepted for print: 21.11.2014